Prawo
o ochronie ptactwa

obowiązujące w b. zaborze pruskim.

Spolszczył

Bol. Ślaski

radca prokuratorji.

WYDANIE II.

POZNAŃ
Drukarnia Dziennika Poznańskiego
1924.

Prawo
o ochronie ptactwa
obowiązujące w b. zaborze pruskim.

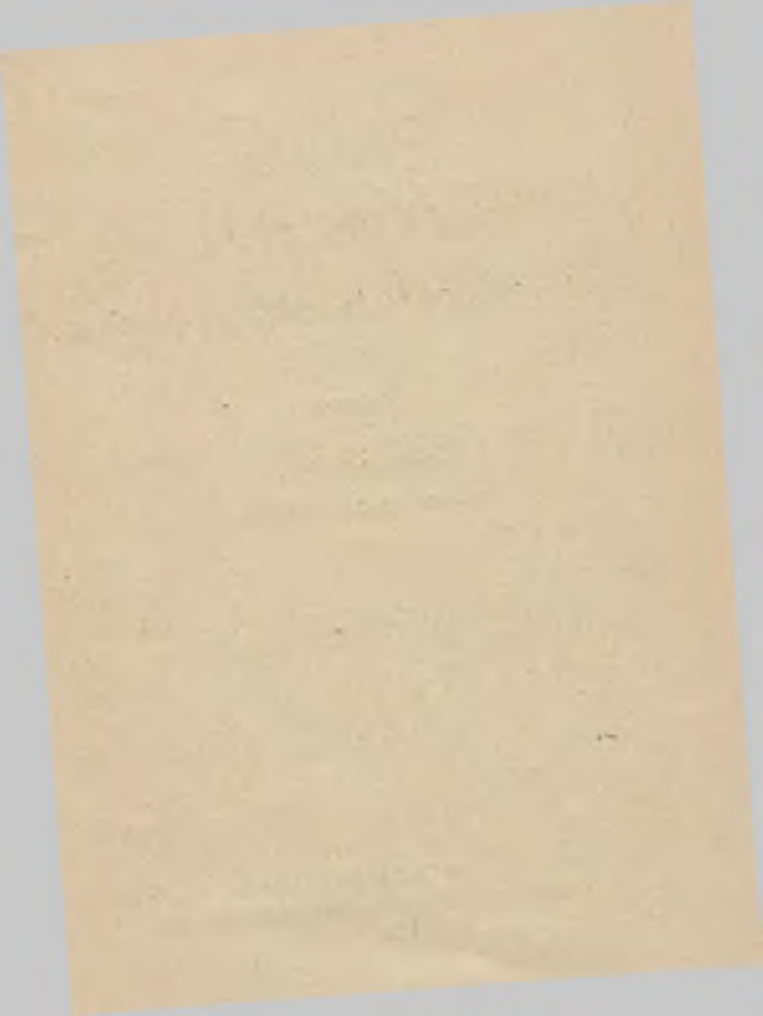
Spolszczył

Bol. Ślaski

radca prokuratorji.

WYDANIE II.

POZNAŃ
Drukarnia Dziennika Poznańskiego
1924.

Niemiecka ustawa w przedmiocie ochrony ptactwa

z dnia 30 maja 1908 r.

(RGB. 1908, s. 317).

§ 1.

Nie wolno burzyć, ani dobywać gniazd lub miejsc wylęgu ptaków, niszczyć i wybierać jaj, wybierać i zabijać piskląt.

Podobnież zakazuje się kupna, sprzedaży, pośrednictwa w kupnie i sprzedaży, ofiarowywania do nabycia, przywozu, wywozu, tranzytu oraz transportu gniazd, jaj i piskląt tych gatunków ptactwa, które zamieszkują Europę.

Nie zabrania się atoli właścicielowi i pożytkownikowi oraz działającym z ich ramienia niszczyć gniazd, które urządziły sobie ptaki w domach mieszkalnych lub innych budynkach albo na budynkach, tudzież w obrębie podwórza.

Tak samo zakaz powyższy nie rozciąga się na zbieranie, kupno, sprzedaż, pośrednictwo w kupnie i sprzedaży, ofiarowywanie do nabycia, przywóz, wywóz i tranzyt oraz transport jaj mewich i czajczych*), o ile ustawa krajowa albo zalecenie policji krajowej nie zastosuje go do pewnych miejscowości lub pewnych pór.

§ 2.

Wzbronione jest również:

a) wszelkie łapanie ptactwa wówczas, gdy ziemia pokryta jest jeszcze śniegiem;
b) łowienie ptactwa na lep i w sidła;
c) łowienie ptactwa w sieci albo ubijanie go bronią w porze nocnej; przez porę nocną rozumieć należy okres czasu, poczynający się w godzinę po zachodzie słońca i kończący się na godzinę przed wschodem słońca;
d) łowienie ptactwa z użyciem ziarn lub innej karmi, zaprawionej składnikami

---

*) W myśl pruskiej ustawy łowieckiej mewy i czajki należą do ptaków łownych.

odurzającymi lub trującymi, albo z użyciem ukrytych wabiów;

e) łowienie ptactwa w potrzaski i zapadnie, wiersze, wielkiemi sieciami zapadającemi i pociąganemi, wreszcie sieciami ruchomemi i przenośnemi, rozstawianemi na ziemi albo wpoprzek pola, zarośli, trzciny lub drogi.

Rada Związkowa*) władna jest zakazać jeszcze innych określonych sposobów łowienia, tudzież łowienia takimi przyrządami, które umożliwiają masowe tępienie ptactwa.

§ 3.

W okresie pomiędzy 1 marca a 1 października zakazuje się wogóle łowienia i ubijania ptactwa, tudzież nabywania, sprzedawania i ofiarowywania do kupna, pośrednictwa w podobnem kupnie i sprzedaży, przywozu, wywozu i tranzytu żywych oraz bitych ptaków zamieszkałych w Europie

*) Kompetencje jej tego rodzaju przysługują w b. zab. pr. Radzie Ministrów Rzpltej.

gatunków, wreszcie transportu takich ptaków dla celów handlowych.

Zakaz ten w stosunku do sikor, barglów i pełzaczów trwać ma przez cały rok.

Rada Związkowa władna jest zabronić łowienia i ubijania pewnych określonych rodzajów ptactwa, niemniej ofiarowywania ich do kupna i sprzedawania również poza okresem, w ustępie 1 przytoczonym, bądź wogóle, bądź w pewnych porach lub obwodach.

§ 4.

Za równoznaczne z łowieniem w rozumieniu niniejszej ustawy poczytywane będzie wszelkie zasadzanie się w celu łowienia lub zabijania ptactwa, zwłaszcza zastawianie sieci, sideł, rózeg lepowych albo innych przyrządów łownych.

§ 5.

Posiadaczom prawa myśliwskiego albo rybołówczego oraz działającym z ich ramienia wolno w myśl przepisów ustawodawstwa krajowego o polowaniu i rybitwie zabijać ptaki, które zasadzają się na łowną zwierzynę,

lotną i czworonożną, jej płód i młodzież, tudzież na ryby i onych ikrę albo zarybek.

Jeżeli jakie ptaki wyrządzają szkodę w winnicach, ogrodach, na polach uprawnych, plantacjach drzew, w szkółkach nasiennych i zagajnikach, władze, wskazane przez rządy krajowe, mogą bądź właścicielom i pożytkownikom dziedzin i upoważnionym przez nich osobom, bądź oficjalistom straży publicznej (jak np. borowym albo polowym) zezwolić na zabijanie z ruśnicy tych ptaków w obrębie miejscowości nawiedzonych i w okresie, § 3 ust. 1 objętym, skoro będzie to konieczne dla zapobieżenia powyższej szkodzie. Wszakże nie dopuszcza się ani ofiarowywania do nabycia, ani sprzedawania ptactwa, ubitego na podstawie takiego zezwolenia.

Podobnież władze, wspomniane w ustępie 2, mogą czynić poszczególne wyjątki od zasad tej ustawy, w §§ 1—3 wyrażonych, dla celów naukowych albo uczelnych, dla rozplenienia pojedyńczych gatunków ptasich, tudzież względem ptaków pokojowych co do pewnej określonej pory i co do pewnych określonych miejscowości.

Rada Związkowa określi bliższe warunki względem możności stosowania wyjątków, wzmiankowanych w ustępie 2 i 3.

Taż Rada może zezwolić na ogólny wyjątek od przepisu, wyrażonego w § 2a, względem pewnych obwodów.

§ 6.

Wykroczenia przeciwko przepisom niniejszej ustawy lub przeciwko zaleceniom Rady Związkowej, wydanym na ich zasadzie, karane być mają grzywną do 150 mk.*) albo aresztem.

Takaż kara dotknie tego, kto nie stara się powstrzymywać od przekroczenia niniejszych przepisów dzieci albo inne pozostające pod jego władzą osoby, oddane mu pod dozór i należące do grona jego domowników.

§ 7.

Obok grzywny lub aresztu może być wyrzeczona konfiskata zdobywanych wbrew

---

*) Obecnie w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 17. XII. 1923 r. (Dz. Ust. poz. 1121) 75 miljonów mkp.

zakazowi, ofiarowywanych do nabycia lub sprzedawanych ptaków, gniazd, jaj, niemniej konfiskata narzędzi, które były użyte lub przeznaczone do łowienia albo zabijania ptactwa, do niszczenia lub dobywania gniazd, miejsc wylęgu lub jaj, bez względu na to, czy konfiskowane przedmioty należą do skazanego, czy też nie.

Jeżeli niema sposobu ani ścigania, ani skazania pewnej określonej osoby, wówczas zarządzenia, wspomniane w poprzednim ustępie, mogą być przedmiotem samoistnego wyroku.

§ 8.

Pod przepisy niniejszej ustawy nie podpadają:

a) ptactwo domowe, będące w posiadaniu prywatnem;

b) ptactwo, mające wedle prawodawstwa krajowego przymiot łownego;

c) rodzaje ptaków, niżej wyszczególnione: ptaki drapieżne dzienne z wyjątkiem

pustułek, *orłów krzykliwych, orłów bielików*)*, myszołowów i kań,
puhacze,
srokosze (nadziewacze),
wróble (domowe i polne),
ptaki krukowate (czarnowrony, wrony, gawrony, sroki, dębosieki),
dzikie gołębie (grzywacze, dziupniki, turkoty),
kurki wodne (chruściele wodne i łyski),
czaple (czaple właściwe, *czaple nocne albo bąki)*,
tracze (szlachary, nurogęsi),
wszelkie mewy, nie lęgnące się w głębi kraju,
kormorany,
nury (nury lodowe i nury czubate),
jednakże i względem ptaków, wymienionych powyżej pod a, b i c, ostaje się zakaz łowu w sidła.

§ 9.

Przepisy prawodawstwa krajowego, obejmujące szerzej zakreślone zakazy w celu

*) W myśl pruskiej ustawy łowieckiej rodzaje ptaków, wyróżnione *kursywą*, należą do łownych.

ochrony ptactwa, pozostają niewzruszone. Wszakże wymierzane na tej zasadzie kary nie powinny przekraczać kar maksymalnych, w niniejszej ustawie wytkniętych.

